

„Oficiální?“

Koger pokrčil rameny. „Záleží na tom?“

Také Malone pokrčil rameny. „Ani ne.“

„To rád slyším. Wittelsbašská monarchie byla zrušena 12. listopadu 1918. To je významný den. Ludvík III. Bavorský v oficiální deklaraci prohlásil, že nemůže vykonávat svůj úřad, a důstojníky a šlechtu vyvázal z jejich závazku věrnosti, čímž království zaniklo. Většina lidí to považovala za abdikaci. Ale, a to je důležité, nikdo z rodu Wittelsbachů, se nikdy oficiálně trůnu nezřekl.“

„Nevybavuju si ovšem, že by si někdo z nich dělal na trůn nároky.“

„Nedělal, takže takzvaná Bamberská ústava z roku 1919 ustanovila svobodný stát Bavorsko a ten se stal součástí Výmarské republiky. Po druhé světové válce se Bavorsko rozhodlo nepodepsat úmluvu, na jejímž základě vznikla Spolková republika Německo. A bavorský parlament neodhlasoval základní zákon, celoněmeckou obdobu ústavy. Takže nový německý národní stát vznikl prakticky bez souhlasu Bavorska.“

To Malonea zaujalo. „Tvrdíš, že Bavorsko je sice součástí Německa, ale všichni z toho nemusí být tak docela nadšení?“

„Ale tak je to odjakživa. Lidé se tady považují především za Bavy a teprve pak za Němce. Poslední průzkum veřejného mínění odhalil, že čtyřiasedmdesát procent obyvatel by se rádo od Německa osamostatnilo.“

„Chtěli by se odtrhnout?“

Koger přikývl. „Přesně tak. Současnému bavorskému vévodovi Albertovi je sedmdesát. Samozřejmě nespravuje žádné království, ale posledních dvacet let stál v čele wittelsbašské dynastie. Jeho praděd byl král Ludvík III. Bavorský, ten, který byl v roce 1918 zbaven funkce. Albert v současnosti žije na zámku Nymphenburg v Mnichově a je to starý mládenec.“

„Nemá žádné následovníky?“

„Pouze bratra. Prince Stefana.“

„A on je ten problém?“

„Dalo by se to tak říct. Luke se infiltroval do skupiny, která pracuje přímo pro Stefana, a dokonce se dokázal dostat do princovy blízkosti.“

„S jakým záměrem?“

„Stefan trpí syndromem druhorozeného potomka. Je o dvacet let mladší než jeho sourozenec a je naprosto bezvýznamný – dokud jeho bratr nezemře. Ale, naštěstí pro něj, vévoda Albert umírá na rakovinu.“

Malone se v tom neorientoval. „To je sice smutné, ale Wittelsbachové jsou už jen historickým reliktem, nebo se mýlím?“

„Pokud by nedokázali vzkřísit své království.“

„Jak by to bylo možné?“

„O to právě jde. Vlastně by to mohlo být možné.“ A vysvětlil, že německé soudy opakovaně rozhodly, že žádná země se nemůže od spolkové republiky legálně oddělit. „Ale Bundestag by to mohl změnit. Národní parlament může pozměnit ústavu a dovolit, aby se v Bavorsku konalo referendum o odtržení, které by pak musel respektovat. Víím, že to zní podivně, ale právě k tomu se schyluje.“

Skutečně to znělo podivně, ale Německo zrovna procházelo politickou krizí způsobenou nenadálou smrtí dlouholeté kancleřky Marie Eisenhuthové. Zesnula uprostřed vypjatého volebního klání s protikandidátem, který v jeho průběhu také zemřel, což vedlo k celonárodním volebním zmatkům. Derrick věděl, že Malone byl do dění nějakým způsobem zapletený. Jak dalece? To netušil. Ale určitě to stačilo k tomu, aby to rozhněvalo prezidenta Spojených států. Německé politické strany nakonec nominovaly z vlastních řad náhradní kandidáty. Žádný však nedosáhl absolutní většiny, takže vznikla vratká koaliční vláda a Německo se od té doby zmítalo v nejistotě.

„Proč by Bundestag takovou věc vůbec zvažoval?“ zeptal se Malone. „Jak jsi sám řekl, Bavorsko je největší německou spolkovou zemí.“